

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi Barbary R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Rejonowego z dnia 16 października 2009 r.,

wydanego w sprawie z powództwa Barbary R.

przeciwko Małgorzacie M.

o zadośćuczynienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2012 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego

z dnia 16 czerwca 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił skargę Barbary R. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wskazując że skarga została wniesiona z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. To postanowienie zaskarżyła Barbara R., wskazując, że jednocześnie ze skargą złożyła wniosek o wyznaczenie adwokata z urzędu oraz wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ k.p.c. w postępowaniach przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez profesjonalnego pełnomocnika. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym. Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Barbara R. wniosła osobiście. Mając na uwadze, że nie wykazała, aby zastępstwo profesjonalnego pełnomocnika nie było konieczne na podstawie art. 87¹ § 2 k.p.c., jej zażalenie podlega odrzuceniu. Bez znaczenia jest bowiem, że złożyła ona także pismo w sprawie ustanowienia pełnomocnika z urzędu oraz o zwolnienie od kosztów sądowych. Takie pisma mogła złożyć skutecznie osobiście (art. 87¹ § 2 k.p.c.). Samo złożenie takich pism nie zwalnia jednak strony z obowiązku występowania w postępowaniu przed Sądem Najwyższym poprzez profesjonalnego pełnomocnika.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ k.p.c., orzekł jak w sentencji.